

Namiesto úvodu

Majme osobný vzťah s Kristom sýtný Božím slovom a Chlebom

Svätý Otec Benedikt XVI. nás cez svoj dokument *Porta Fidei* pozýva, aby sme cez dvere viery vstúpili do spoločenstva s Bohom a Cirkvou, a to skrze Božie slovo a Božiu milosť. Je to celoživotná cesta, ktorá sa začína krstom a končí sa prechodom cez smrť do večného života. Na tejto ceste objavujeme nové nadšenie zo stretnutia s Kristom. V tomto máme pomôcť aj ostatným ľuďom, aby vyšli z púšte tohto sveta k prameňu života, ktorým je osobné priateľstvo s Ježišom dávajúcim život v plnosti.

Dnes majú kresťania na jednej strane strach z krízy vo svete a na druhej strane pritom stále považujú vieru za samozrejmu súčasť verejného života. No realita je iná... Viera je často odmietaná. V minulosti bola prirodzenou súčasťou kultúry ľudí, no dnes už nie je. Je tu výzva: *Budte soľou zeme a svetlom sveta!* Je potrebné zastaviť sa podobne ako Samaritánka pri studni a počúvať Ježiša, ktorý nás pozýva, aby sme v neho uverili a čerpali z neho ako z prameňa, z ktorého tryská živá voda.

Potrebujeme duchovnú posilu? Tak musíme znova nájsť chuť sýtiť sa Božím slovom a Chlebom života. (jh)

Príhovor

Slovo moderátora diakonie HSŽ

Chcem srdečne pozdraviť všetkých členov, kandidátov a sympatizantov Kruciáty oslobodenia človeka. Ďakujem všetkým zodpovedným a slúžiacim na celom Slovensku. Osobitne pozdravujem celé spoločenstvá, ale aj jednotlivcov, ktorí sú roztrúsení a nemajú možnosť mať účasť na živote spoločenstva. Chcem vás povzbudiť, aby ste sa duchovne formovali. K tomu využite aj *Rok viery*, ktorý práve prežívame. Veľmi nám v tom môže pomôcť dokument pápeža Benedikta XVI. *Porta Fidei*.

Pápež v tomto liste hovorí, že viera je stretnutie sa s Osobou. Tou osobou je Ježiš, ktorý nás miluje. My sami máme mať vzťah s Kristom a k nemu máme privádzať ďalších ľudí. O tom je evanjelizácia, ktorá sa bytostne dotýka kruciáty. Evanjelizácia nie je len suché odovzdávanie informácií, ale je to živé svedectvo o tom, čo Boh koná v mojom živote. Keď prijmem Ježiša do srdca, stávam sa vnútorne slobodným. Túto radostnú zvesť treba odovzdať vo forme svedectva druhým, aby aj oni zažili vnútorné oslobodenie a uzdravenie. Preto je kruciáta evanjelizačné dielo.

Nadalej sa stretávajme na modlitebných a formačných stretnutiach. Budme prítomní vo farnosti svojou službou. Spolupracujme s kňazmi, ktorých máme vo svojom okolí. Prekonávajme formalizmus a budme otvorení Duchu Svätému. Dávajme pomocnú ruku tým, ktorí to potrebujú.

Je potrebné zlepšiť veci, ktoré robíme. Boh urobil veľké veci aj cez malé Gedeonovo vojsko. Boh môže vykonať

veľké veci cez malé veci, ako sú modlitba a pôst. Môžeme sa stretávať aj s posmechom iných, ale keď nastane kríza v rodinách a problémy so závislými, tak ľudia prídu a prosia o duchovnú pomoc. Nech je v našich spoločenských prítomná snaha predovšetkým o kvalitatívny rast členov kruciáty.

Sympóziu KOČ, ktoré sa uskutočnilo v októbri, zaznamenalo veľký záujem. Téma bola veľmi zaujímavá, prednášky pestré. Skrze sympóziu sa takto idea kruciáty dostala do celého Slovenska. Sympóziu sa takto stalo znakom nádeje.

Plánujeme zostaviť tzv. manuál o kruciáte, ktorý má byť zameraný na mladých ľudí a na iné cieľové skupiny. Ide o to, aby sme dielo kruciáty predstavili v novej forme. Okrem toho máme v úmysle pripraviť modlitebník kruciáty, ktorý bude veľkou duchovnou pomôckou pre spoločensvá a jednotlivcov. Prosíme preto o vaše modlitby za tieto iniciatívy.

Veľmi potrebné je, aby sa naši prispievatelia z jednotlivých oblastí, ktorí by posielali články do časopisu *ECHO Kruciáty oslobodenia človeka*, ktorý je určený prednostne tým, ktorí nemajú prístup k internetu. Keď by sa naši ochotní a šikovní ľudia, aby ako reportéri prinášali vo forme príspevkov svedectvá a informácie zo svojej oblasti.

Srdečne pozývame predovšetkým členov a kandidátov kruciáty na duchovné cvičenia, ktoré budú v Smižanoch v Rekolekčnom dome otcov pallotínov v termíne od 1. do 3. marca 2013. Témou duchovných cvičení bude „*Škola evanjelizácie*“.

Prinášame aj nové kalendárium kruciáty na rok 2013, aby ste vedeli, čo sa chystá a pripravuje. Majte to na pamäti.

Povzbudzujeme, aby jednotlivé spoločensvá i jednotlivci medzi sebou spolupracovali. Máme v pláne rozvíjať kontakty aj s poľskými spoločensvami kruciáty.

Predkladáme návrh, aby sa v rámci *Roka viery* uskutočnili jednoduché du-

chovné obnovy pre jednotlivé spoločensvá aj v spolupráci s kňazmi. Je to určené hlavne tým členom a kandidátom KOČ, ktorí nemôžu mať účasť na marcových duchovných cvičeniach. Formačné témy sú k dispozícii. Je to čas na duchovné stretnutie, spoločnú a osobnú modlitbu. Samozrejme vrcholom duchovnej obnovy je svätá omša; duchovná obnova nech je v režii zodpovedného.

Všetkým želim šťastné prežívanie *Roka viery*, aby sa vaša viera obnovila a priniesla hojné duchovné ovocie. Nech sv. Cyril a Metod orodujú za Vás, aby ste boli opravdivými evanjelizátormi v tom prostredí, do ktorého vás Boh posielal.

O. Jozef Heske

Katechéza

Biskupská synoda o novej evanjelizácii

Od 7. do 28. októbra 2012 sa v Ríme uskutočnila biskupská synoda o novej evanjelizácii. Vyberáme niekoľko myšlienok zo záverečného posolstva (body 2, 3 a 12), ktoré bolo napísané a poslané Božiemu ľudu.

„Privádzať ľudí k Ježišovi, aby sa s ním stretli, to je naliehavá potreba našich čias. Všade sa ukazuje naliehavá potreba oživiť vieru, ktorej inak hrozí, že ju zatemní kultúra dnešného človeka.

Nechceme začínať odznova, ale s apoštolským duchom sv. Pavla chceme povedať: *„Beda mi, keby som evanjelium nehlásal!“* (1 Kor 9, 16). Týmto sa chceme zapojiť do dlhej cesty ohlasovania evanjelia, ktorá sa vinie dejinami od prvých storočí až po súčasnosť a budovala spoločensvá veriacich vo všetkých častiach sveta. Je nepodstatné, či sú tieto spoločensvá malé alebo veľké – všetky sú ovocím obetavosti misionárov i mnohých muče-

níkov, ktorým patrí naša vďačná spomienka.

Zmenená spoločenská, ekonomická, politická i cirkevná situácia nás vyzýva k niečomu novému: k novému prežívaniu našej spoločnej skúsenosti viery a jej ohlasovania cez novú evanjelizáciu – *„novú svojím zápalom, svojimi metódami i svojimi prejavmi,“* ako povedal Ján Pavol II. **Táto evanjelizácia sa podľa Benedikta XVI. obracia najmä na osoby, ktoré boli pokrstené, no vzdialili sa od Cirkvi a žijú bez vzťahu ku kresťanskej praxi, aby im umožnila nové stretnutie s Pánom,** ktorý jediný naplní náš život hlbokým zmyslom a pokojom; aby im umožnila znovuobjaviť vieru ako zdroj milosti, ktorá prináša radosť a nádej v osobnom, rodinnom i spoločenskom živote.‘

Pre vieru je zásadné to, aký vzťah nadviažeme s Ježišom Kristom, ktorý nám ide v ústrety ako prvý. Dielo novej evanjelizácie spočíva v tom, že sa srdciam i mysliam dnešných ľudí – ktoré sú neraz rozptýlené a zmätené – no predovšetkým nám samým predkladá krása a trvalá novosť stretnutia s Kristom. **Všetkých teda pozývame kontemplovať tvár Pána Ježiša Krista.** Vstúpiť do tajomstva jeho života, ktorý za nás úplne obetoval na kríži a ktorý Otec potvrdil ako svoj dar vzkriesením Ježiša z mŕtvych a nám odovzdal skrze Ducha Svätého.

V Ježišovej osobe sa odhaľuje tajomstvo lásky Boha Otca k celej ľudskej rodine. Cirkev je priestorom, ktorý Kristus v dejinách ponúka, aby sme sa s ním mohli stretnúť, pretože jej zveril svoje slovo, krst, ktorý z nás robí Božie deti, svoje Telo a Krv, svoju milosť odpúšťania hriechov predovšetkým vo sviatosti zmierenia, a tiež skúsenosť spoločensva odrážajúcu tajomstvo samotnej Najsvätejšej Trojice a silu Ducha Svätého, ktorý plodí lásku ku všetkým.

Musíme budovať pohostinné spo-

ločenstvá, v ktorých nájdú svoj domov všetci, čo žijú na okraji spoločnosti, a ktoré umožnia konkrétne zažiť spoločensvo priťahujúce silou vrúcnej lásky sklamanej pohľad dnešného ľudstva.

Krása viery musí zažiarit osobitne pri posvätnnej liturgii a predovšetkým v nedeľnom slávení Eucharistie. Je našou úlohou, aby sme konkrétne sprístupnili skúsenosti Cirkvi a rozmnožili tak studne, ku ktorým môžeme pozvať smädných mužov a ženy, umožniť im stretnutie s Ježišom a ponúknuť oázy v púšti života. Za toto sú zodpovedné kresťanské spoločensva a v nich každý Pánov učeník: **každý má vydať nenahraditeľné svedectvo,** aby evanjelium mohlo skrižiť život všetkým. Aj preto sa od nás požaduje svätosť života.

Jedným zo znakov autentickosti novej evanjelizácie je tvár chudobného. Máme sa postaviť po boku toho, kto je zranený životom. Je to nielen otázka sociálneho cítenia, ale je to predovšetkým duchovná skúsenosť. **V tvári chudobného totiž žiari tvár samotného Krista:** *„Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili“* (Mt 25, 40). Keď sa hovorí o chudobných, tak máme na mysli všetkých, ktorí sú chudobní v láske a v slobode Božieho dieťaťa. Prežívajú nielen materiálnu, ale aj duchovnu núdzu. Patria k nim aj závislí ľudia na rôznych formách otroctiev.

Chudobní majú mať v našich spoločensvách privilegované miesto, z ktorého nie je nikto vylúčený a ktoré má odrážať spojenie s Ježišom. Prítomnosť chudobných v našich spoločensvách má tajomnú moc: premieňa človeka viac než ľudské reči, učí vernosti, umeňuje pochopiť krehkosť života, vyvoláva potrebu modlitby – skrátka vedie ku Kristovi.

Úkon lásky si vyžaduje, aby ho sprevádžalo úsilie o spravodlivosť, ktoré je úlohou všetkých. Chudobných i bohatých.

Formácia

Preto sa medzi cesty novej evanjelizácie zaraďuje aj sociálne učenie a tiež starosť o formáciu kresťanov, ktorí sa angažujú v službe ľudskému spolunažívaniu v spoločenskej sfére.“

(jh)

Formácia

Farnosť podľa Franciszka Blachnického, zakladateľa Hnutia Svetlo-Život

Začal by som slovami pápeža Jána Pavla II.: „... na Božom slove, liturgii a farnosti je vybudovaná duchovnosť Hnutia Svetlo-Život (HSŽ). Tieto prvky stanovujú jeho neobyčajnú hodnotu... Neodchádzajte od tejto myšlienky. Zotrvajte v miestnom spoločenstve Cirkvi a oživujte ho vašou vierou.“

O. Blachnicki bol veľký zástanca obnovy farnosti. Veľkou pomocou pri obnove farnosti sú hnutia, ktoré v nej majú svoje miesto. Jedným z hlavných cieľov HSŽ je obnova farnosti v pokoncilovom duchu skrze liturgiu.

Pozrime sa, čo hovorí o. Blachnicki o tradičnom a koncilovom modeli farnosti, o malých spoločenstvách a o katechumenáte v rámci farnosti.

Tradičný model farnosti

O. Blachnicki spomína tradičný model farnosti alebo tridentský model, ktorý je v súčasnosti v kríze, ale v minulosti svoj účel splnil. Vymedzenie územia so skupinou veriacich a ustanovenie farára súvisí s rozdelením farnosti na aktívny a pasívny prvok. V tomto pomôžu pojmy pastier a ovečky. Tradičný model farnosti možno charakterizovať pomocou dvoch zámen: „ja“ a „oni“. Farár rozmyšľá nasledovne: „ja“ som zodpovedný – a veriaci, to sú „oni“, objekt mojej starostlivosti. Takto sa kňaz pastoračne ničí. Podobne zmyšľajú veriaci: toto som „ja“ – a „oni“, to sú kňazi, to je Cirkev. Čiže vzniká vzťah „ja“

a „oni“. Chýba tu vedomie „my“, že „my“ sme Cirkvou.

Vedomie „my“ sa však nedá prežívať v spojení so všeobecnou Cirkvou, ale len v spojení s malým spoločenstvom.

Skupiny praktizujúcich, ako aj nepraktizujúcich veriacich existujú vedľa seba, sú pomiešané medzi sebou a to, že sú členmi Cirkvi, nehrá žiadnu úlohu. Praktizujúci nemajú vplyv na nepraktizujúcich a naopak – nepraktizujúci na praktizujúcich. V praktizujúcich nie je vedomie cirkevného „my“ a nie tu je zodpovednosť za toho druhého, aký má vzťah ku Kristovi. Počet tých, ktorí nepraktizujú vieru, rastie a kňaz na nich nemá dosť silný vplyv. Takáto farnosť je statická, nie je v nej apoštolská dynamika. Ľudia prichádzajú do kostola, aby uspokojili len svoje náboženské potreby. Farár má v skutočnosti vplyv len na tých, ktorí prichádzajú do kostola alebo na katechézu.

V dnešnej farnosti prebieha veľký prúd odkresťančovania. Pohľad na plné kostoly je často skresľujúci. V tradičnej farnosti sú činnosti, ktoré môžeme označiť ako informácia a organizácia. Pomocou informácie a organizácie funguje tradičný model farnosti. Farnosť je preorganizovaná a niekedy je len miestom samých akcií – a spoločenstvo sa nebuduje. A skutočné výsledky chýbajú.

Koncilový model farnosti

O. Blachnicki hovorí o modeli farnosti v duchu Druhého vatikánskeho koncilu (DVK). Tento model nám ponúka iný obraz farnosti, v ktorej sa nachádzajú malé spoločenstvá poskytujúce novú, druhú katechumenátnu formáciu. Je to priestor, v ktorom kresťania objavujú moc Božieho slova, modlitby, liturgie a svedectva. V malých skupinách sa dopĺňa nedostatok náboženskej výchovy z rodín, kde ostalo len odovzdávanie náboženskej náuky. Malé skupiny sú miestom vvedenia do života s Bohom v rámci spoločenstva. Tu sa rodí cirkevné

Formácia

myslenie, vedomie „my“. Tieto spoločenstvá sú súčasťou farnosti ako živé bunky organizmu. Vplývajú na celú farnosť za účelom budovania spoločenstva. Sú to apoštolsky aktívne skupiny, ktoré majú zodpovednosť za nejakú oblasť života vo farnosti (napr. liturgia, charita, rodiny a mládež, deti, katechéza pred sviatosťami atď.).

Centrum farnosti zahŕňa spoločenstvo kňaza s inými spolupracovníkmi – kňazmi, rehoľníkmi alebo laikmi, s ktorými vytvára vzťahy. Spoločne prežívajú vedomie „my“ vo vzťahu k farskému spoločenstvu, za ktoré sú zodpovední. Táto skupina sa má spoločne modliť, pastoračne plánovať činnosť. Pre celú farnosť je znakom spoločenstva. Aj pre kňaza nemá byť spoločenstvo len teóriou, ale praktickou skúsenosťou.

Koncilový model farnosti charakterizuje vedomie „my“, ktoré je vyjadrené pojmami svedectvo a participácia (účasť). Účasť na Božom živote spôsobuje, že myslíme v kategórii „my“, že máme spoločné cítenie a spoluzodpovednosť za život farnosti. Naše svedectvo – to, čo konáme, o tom hovoríme – má vplyv na iných.

Ako je možné zrealizovať Cirkev ako spoločenstvo v duchu DVK?

Malé spoločenstvá vo farnosti

Malé spoločenstvá majú byť súčasťou farnosti a nefungovať popri farnosti ako nejaký „prívesok“. Sú živými bunkami, ktoré patria do organizmu farnosti. Spoločenstvá vo farnosti sú cestou, ako zrealizovať model farnosti v duchu DVK. Nestačí masové ohlasovanie Božieho slova, masové vysluhovanie sviatostí a masové spravovanie farnosti. Spoločenstvo je totiž organizmus, ktorý sa skladá zo živých buniek. A tie živé bunky – to sú malé skupiny. V tomto zmysle je farnosť spoločenstvom spoločenstiev, tak ako to učí ekleziológia koncilu. Malé skupiny umožňujú duchovný rast kresťanom v podmienkach všedného života

a príležitosť slúžiť väčšiemu spoločenstvu, ako je farnosť alebo iná väčšia komunita.

Predpokladom malých skupín je osobný vzťah k Ježišovi Kristovi v Duchu Svätom, čo je základom každého spoločenstva. Z toho vyrastá medziľudské spoločenstvo v skupine ľudí, ktorí tvoria jeden celok. Potom vzniká vzťah: „ja a ty“, ktorý sa mení na „my“. To sa môže diať iba v malom spoločenstve a nie vo veľkej mase ľudí, ktorí patria do jednej farnosti.

V rámci farnosti majú vznikať malé spoločenstvá, ktorých svedectvo a apoštolát pomôžu, aby sa farnosť obnovila ako spoločenstvo. K tomu má farnosť k dispozícii svätú omšu ako znak spoločenstva. Preto je Eucharistia v centre spoločenstva farnosti. Zvlášť nedeľná svätá omša je znakom prežívania farnosti ako spoločenstva.

O. Blachnicki rozdeľuje farnosť v pokoncilovom duchu na tieto skupiny:

- nepraktizujúci kresťania,
- praktizujúci kresťania,
- kresťania v malých spoločenstvách,
- živá bunka kňaza a jeho spolupracovníkov.

Nepraktizujúci kresťania patria do farnosti, lebo sú zahŕňaní modlitbou a sú predmetom apoštolátu živých členov farnosti. Pre praktizujúcich katolíkov je farnosť strediskom duchovných služieb, a aj keď nemajú povedomie spoločenstva, majú miesto vo farnosti a sú tiež misijným priestorom. Malé spoločenstvá sú miestom formácie a premeny od tradičného náboženského postoju k novému ekleziálnemu postoju. V samotnom centre farnosti je tiež spoločenstvo, živá bunka, kde kňaz spolu s ostatnými spolupracovníkmi vytvárajú vzťahy a robia spoločné podujatia.

Farský katechumenát

O. Blachnicki pripomína cieľ pastorácie – budovanie lokálneho spoločenstva. Zároveň pripomína cieľ katechumenátu – viesť ľudí do života v tomto spoločenstve. Dáva návrh, aby sa hovorilo o katechumenát-

nej koncepcii pastorácie, ktorá má svoje zásady a zákony. Katechumenát môže pomôcť, aby sa farnosť tala spoločnosťou spoločencstiev. Podľa Blachnického je potrebné obnoviť katechumenát. Tu nejde iba o prijímanie základných sviatostí, ale o spoznanie právd viery, život vo viere a podľa mravných noriem a zapojenie sa do kresťanského spoločencstva vo farnosti.

Úryvok z knihy Jozefa Heskeho

„Dva životy v jednom svetle:

O živote a diele Franciszka Blachnického a Wojciecha Danielskeho”, Sedlice 2006

Správy

Jesenné zasadnutie Kordinačného výboru KOČ

V sobotu 24. novembra 2012 sa v Centre HSŽ v Prešove na Kalvárii uskutočnilo jesenné zasadnutie Kordinačného výboru KOČ. Na pracovnom stretnutí pod vedením o. Jozefa Heskeho, národného moderátora kruciáty zodpovedného za Diakoniu oslobodenia pri HSŽ rokovali zástupcovia spoločencstiev KOČ z Lipian, Levoče, Prešova, Jarovnic, Rožňavy, Bardejova a Lendaku.

Zasadnutie otvoril a prítomných privítal o. Jozef. Nasledovalo vzájomné predstavenie sa prítomných. Potom sa účastníci spoločne pomodlili modlitbu dňa Liturgie hodín.

O. Jozef v krátkej katechéze o ohlasovaní evanjelia zdôraznil, že evanjelizácia sa kruciáty bytostne dotýka. Evanjelizácia nie je len suché odovzdávanie informácií, ale svedectvo o tom, čo Boh koná v mojom živote. Keď prijmem Ježiša do srdca, stávam sa vnútorne slobodným. Túto radosnú zvesť treba odovzdávať druhým vo forme osobného svedectva, aby aj oni zažili vnútorné uzdravenie. Preto je KOČ evanjelizačné dielo. Po tomto

príhovore nasledovalo vzájomné zdieľanie sa prítomných k danej téme.

V ďalšej časti stretnutia prítomní zástupcovia jednotlivých spoločencstiev a oblastí KOČ hodnotili činnosť KOČ a vzájomne sa zdieľali s úspechmi i problémami, s ktorými zápasia. Na záver prerokovali plán ďalších aktivít.

Stretnutie sa skončilo v popoludňajších hodinách a účastníci, navzájom povzbudení a obohatení, sa rozišli do svojich domovov.

KOČ

Rok viery a nová evanjelizácia v Rožňave

Dnešný svet, naše mestá, vlastne každý človek potrebuje Ježiša. Ako sa vyznáva sv. Augustín: *„Stvoril si nás pre seba, Pane, a nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v tebe.”*

Žijeme v technicky veľmi bohatej dobe, ale ako sa zdá, chudobnej na morálne a duchovné hodnoty, kde konzum vytláča ducha. Viac a viac sa kladie dôraz na materiálnu dokonalosť než na duchovnú. Stále viac času trávime nakupovaním a prácou a zabúdame na Ježiša, ktorý na nás ako väzeň lásky v bohostánku čaká každý deň. Zabúdame na spoločné stretnutia pri svätých omšiach. Keby sme si naozaj uvedomili tú veľkú hodnotu a lásku, ktorá sa nám každý deň dáva pri svätých omšiach, nebolo by nás tak málo...

Možno práve tento *Rok viery*, ktorý vyhlásil Svätý Otec Benedikt XVI., bude príležitosťou aj pre našu rožňavskú farnosť, aby naša viera a osobný vzťah s Ježišom zaznamenali vzlet nášho ducha smerom nahor. Svätý Otec nás vyzýva k novej evanjelizácii. No táto evanjelizácia nemá byť len suchých odovzdávaním informácií, ale sprostredkovaním oslobodzujúcej a uzdravujúcej moci Pána Ježiša. Je rozdiel, či poviem: *„Ježiš ťa miluje”* alebo či

zažiješ Boží dotyk vo svojom vlastnom živote, t. j. osobnú skúsenosť, zážitok so živým Bohom. Myslím, že aj to je jeden z dôvodov, prečo je duchovný život v našej farnosti taký, aký je. Ak máme osobnú skúsenosť s Bohom, potom sa aj naša viera stáva živšou.

Redaktorka Katolíckych novín položila aj na Slovensku známemu kňazovi a exorcistovi z Malty pátrovi Eliasovi Vellovi OFMConv. otázku: „*Mladí, ale aj starší ľudia sa pýtajú: ‚Načo nám je viera v Boha?‘*” Odpovedal: „*Hovoriť o Bohu je veľmi ťažké. Človek môže použiť aj filozofické argumenty, a pritom sa nemusí k ničomu dopracovať. Boha totiž nemožno analyzovať vedeckými metódami, lebo je nehmatnou realitou, ktorú nemožno uchopiť zmyslami. Myslím si, že je dôležitejšie dať mládeži Boha zakúsiť, ako o ňom hovoriť. Čo však znamená mať skúsenosť s Bohom? Aj mladí ľudia sa boria so svojimi problémami, s vážnymi problémami v oblasti vzťahov, sexuality, viery, ale aj práce či rodiny. Teoretizovať o týchto veciach je zbytočné. To, čo reálne potrebujú, je pocit spoluúčasti, podpora a modlitba. Keď mi niekto povie: ‚Som zúfalý, nemám prácu,‘ odpoviem mu: ‚Ja ti prácu dať nemôžem, nie som podnikateľ, ale môžem sa s tebou pomodliť.‘ A tak sa modlím, aby Boh v tejto veci konal. Tento človek zrazu pocíti, že niekto sa o neho stará. Boha začne vnímať ako niekoho, kto sa zaujíma o jeho problém. Nemožno to brať magicky, ale čím viac zážitkov poskytneme mladým, tým ľahšie spoznajú Boha vo svojich životoch. Budú k nemu priťahovaní a uveria v neho.“ (Katolícke noviny 49/2012)*

Modlím sa, aby sme v Roku viery urobili spoločný krok vpred smerom k Ježišovi. Aby sme využili možnosti, ktoré nám budú k dispozícii, aktivity v našej diecéze a farnosti. Kruciáta oslobodenia človeka ako evanjelizačné hnutie vníma potrebu

zapojiť sa aktívne do novej evanjelizácie rožňavskej farnosti. Preto v roku 2013 v spolupráci s pánom dekanom Rastislavom Polákom pripravujeme evanjelizačné rekolekcie, kde sa budeme učiť, ako evanjelizovať. V marci 2013 bude Kruciáta oslobodenia človeka organizovať duchovné cvičenia s názvom „*Škola evanjelizácie*”.

Marek Compel, KOČ Rožňava

Pozvánky

Bezalkoholový ples v Smižanoch

Hnutie Svetlo-Život a Kruciáta oslobodenia človeka opätovne organizujú Bezalkoholový ples, ktorý sa uskutoční 19. januára 2013 v Smižanoch so začiatkom o 19.00 hod.

Vstupné je 18 eur. Objednávky prijíma a podrobnosti podá pani Gitka Kočišová, a to na mobilných telefónnych číslach 0944 546 014 alebo 0917 746 336 alebo na pevnej linke 053/443 43 11.

HSŽ a KOČ

Duchovné cvičenia KOČ

Kruciáta oslobodenia človeka organizuje duchovné cvičenia pre svojich členov, kandidátov a sympatizantov. Témou najbližších je „*Škola evanjelizácie*”.

Stretnutie sa uskutoční v Rekolekčnom dome otcov pallotínov v Smižanoch. Program sa začne v piatok 1. marca 2013 večerou o 18.00 hod. a skončí sa v nedeľu 3. marca 2013 obedom o 12.00 hod.

Bližšie informácie o duchovných cvičeniach poskytuje a prihlášky na duchovné cvičenia prijíma pani Gitka Kočišová na mobilnom telefónnom čísle 0944 546 014, 0917 746 336 alebo na pevnej linke 053/443 43 11. Prihlásiť sa je možné aj zaslaním e-mailu na adresu margitakocisova@gmail.com.

KOČ

Oznamy

Kalendárium kruciáty 2013

19. 1. 2013 – Bezalkoholový ples v Smižanoch
27. 2. 2013 – Výročie smrti Božieho služobníka F. Blachnického (r. 1987)
Február 2013 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ
1. – 3. 3. 2013 – Duchovné cvičenia KOČ v Smižanoch
24. 3. 2013 – Výročie narodenia Božieho služobníka F. Blachnického (r. 1921)
29. – 31. 3. 2013 – Veľkonočné trojdnie
11. 4. 2013 – Liturgická spomienka na sv. Stanislava biskupa a mučeníka, patróna KOČ
1. 5. 2013 – Národný deň spoločenstva
19. 5. 2013 – Slávnosť Zoslania Ducha Svätého
2. 6. 2013 – Poľská púť KWC
5. – 7. 7. 2013 – Pešia púť KOČ do Levoče
Júl 2013 – Púť KOČ do Medžugoria
14. 8. 2013 – Liturgická spomienka na sv. Maximiliána Kolbeho, patróna KOČ
1. 9. 2013 – Národná Púť KOČ a HSŽ k hrobu zakladateľa do Krościenka
28. 9. 2013 – Celonárodná konferencia KWC v Poľsku
Október 2013 – Celoslovenské sympóziu KOČ
22. 10. 2013 – Liturgická spomienka na bl. Jána Pavla II.
November 2013 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ
8. 12. 2013 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, patronátny sviatok KOČ

Oznam

Kruciáta oslobodenia človeka prosí svojich členov a kandidátov, aby si skontrolovali svoje registračné údaje, ktoré uviedli v Prihláške do Kruciáty oslobodenia človeka, a prípadné zmeny alebo doplnenia údajov nám oznámili prostredníctvom e-mailu na adrese: registracia@kruciata.sk alebo písomne na adresu v KOČ v Levoči. Ďakujeme!

KOČ

Pravidelné stretnutia jednotlivých staníc KOČ

KOČ Bardejov

V Kostole sv. Anny každý párny týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

KOČ Jarovnice

V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

KOČ Lipany

V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

KOČ Lendak

V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

KOČ Levoča

V kláštore minoritov každý štvrtok o 17.00 hod. Nasleduje adorácia o 20.00 hod. (okrem prvopiatkového týždňa, keď je adorácia v kaplnke kláštora minoritov).

KOČ Rožňava

V priestoroch farského úradu každý druhý a štvrtý utorok v mesiaci o 18.10 hod.

KOČ Prešov

Pozor! Nové miesto, nový termín!
V priestoroch kláštora sestier CJ Sancta Maria v Prešove na Konštatínovej 2 každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ
Vychádza šesťkrát do roka
vďaka štedrosti p. Ing. Rudolfa Češka.
Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,
RNDr. Štefan Paločko,
Ing. Martina Tomečková
Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka,
Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645
echo@kruciata.sk, www.kruciata.sk